

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 czerwca 2024 r.

DIH-3.707.57.2024.AB

DECYZJA DIH.3.71.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 23/2024 Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 14 marca 2024 r. (sygn. NRU.8361.106.2024), na mocy której zarządzono niezwłoczne usunięcie stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości ze względu na ważny interes konsumentów przez Delikatesy Centrum Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Komornikach, zwane dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „spółką”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- II. **umarza postępowanie pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

W dniach 6 - 15 marca 2024 roku inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Opolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie należącym do ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 19 lutego 2024 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o cenach”. Powyższe zawiadomienie doręczono 22 lutego 2024 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIIH wnieśli uwagi do prawidłowości uwidaczniania cen w zakresie: braku uwidaczniania cen i cen jednostkowych, nierzetelne uwidocznienie cen jednostkowych, rozbieżności pomiędzy ceną na produkcie pochodzącym z zakupu kontrolnego a ceną na paragonie, uwidocznienia najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki równej bądź niższej od ceny promocyjnej.

Do dnia 14 marca 2024 r. osoba upoważniona usunęła część stwierdzonych nieprawidłowości, jak również większość zakwestionowanych promocji, przestała obowiązywać.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli NRU.8361.106.2024 z 15 marca 2024 r. oraz załącznikach.

W dniu 14 marca 2024 r. na podstawie art. 18 ust. 1 i 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 312), zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej” i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwany dalej: „kpa”, Opolski WIIH wydał decyzję zarządzającą niezwłoczne usunięcie, ze względu na ważny interes konsumentów, przez przedsiębiorcę nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, tj. wskazujących na:

- brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy 53 produktach;
- brak uwidocznienia cen przy 20 produktach;
- brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 3 produktach sprzedawanych luzem,
- nierzetelne uwidocznienie ceny jednostkowej przy 3 produktach,
- rozbieżność pomiędzy ceną przy 1 produkcie pochodzącym z zakupu kontrolnego, a ceną na paragonie;
- uwidocznienie najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki niższej niż cena promocyjna przy jednym produkcie (okres obowiązywania promocji: 5.02 - 31.03.2024 r.).

W dniu 9 kwietnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Prezes UOKiK), otrzymał za pośrednictwem Opolskiego WIIH, odwołanie z 22 marca 2024 r. od ww. decyzji. Strona wniosła odwołanie do części dotyczącej nakazu natychmiastowego usunięcia nieprawidłowości polegającej na „uwidocznieniu najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki niższej niż cena promocyjna przy jednym produkcie (Płyn do płukania Sofin floral 2,5 l). Strona nie zgadza się ze stanowiskiem organu, wskazując m.in., że przepisy ustawy o cenach nakładają na przedsiębiorców obowiązki o charakterze informacyjnym (o czym świadczy już sam tytuł ustawy), a nie ograniczają możliwości dowolnego kształtowania cen. Strona dodała również, że nie ma przepisu, który by nakazywał obniżania ceny (i informowania o tym konsumentów) częściej niż raz na 30 dni. Zdaniem strony nie można karać przedsiębiorcy za to, że zrealizował literalnie obowiązek wynikający z ustawy (art. 4 ust. 2) i podał najniższą cenę z 30 dni przed obniżką, która siłą rzeczy nie pokrywa się z ceną regularną, która obowiązuje poza okresami promocji, a także z kolejną ceną promocyjną, a często jest od niej niższa. To że towar był w danej cenie 30 dni wcześniej, zdaniem strony nie znaczy, że obecna cena jest aktualnie mało atrakcyjna, gdyż atrakcyjność powinno się rozpatrywać również w relacji do cen rynkowych (nie tylko obowiązujących u danego przedsiębiorcy) i w określonym kontekście ekonomicznym (np. przez pryzmat nadal występującej inflacji czy sezonowości towarów). Strona w odwołaniu twierdzi również, że przepisy nie zabraniają wprowadzania obniżonych cen mniej atrakcyjnych niż najniższa cena z 30 dni. Ponadto spółka wskazała, że podjęta działania naprawcze i wyeliminowała pozostałe stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości. W odwołaniu strona wniosła o uwzględnienie wyjaśnień zawartych w odwołaniu i umorzenie postępowania, w powyższym zakresie.

Pismem z 17 kwietnia 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Ponadto, w związku z informacją w odwołaniu o podjęciu czynności zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 7 maja 2024 r. Prezes UOKiK wezwał stronę do przekazania informacji, czy faktycznie stwierdzone nieprawidłowości zostały wyeliminowane i dowodów na ich usunięcie.

W dniu 7 maja 2024 r. strona przestała korespondencję wysłać do Wojewódzkiego Inspektoratu IH w Opolu, w której wskazano, że uwidoczniono brakujące ceny i ceny jednostkowe przy produktach wskazanych w decyzji (załączono zdjęcia do pisma). W przypadku niewłaściwie wyliczonych cen jednostkowych dokonano zmian systemowych i obecnie cena jednostkowa jest już prawidłowo wyliczona. Ponadto pouczono nowego agenta sklepu o konieczności ciągłego nadzorowania procesu umieszczania oznaczeń cenowych. Jednocześnie strona w powyższym piśmie wskazała, że uchybienia stwierdzone w czasie kontroli nie były celowe i wynikały z trwającego tym czasie procesu zmiany osoby kierującej jednostką, a tym samym braku ciągłości procesu nadzoru nad pracownikami sklepu w zakresie utrzymywania procedur. Ponadto Spółka poinformowała, że poprzez udostępniane informacje, materiały szkoleniowe w sposób ciągły wskazuje pracownikom sklepów obowiązek prawny uwidaczniania cen, niemniej jednak w tym konkretnym przypadku negatywnym czynnikiem okazał się aspekt ludzki i brak właściwego nadzoru nad procesem. Podjęto natychmiastowe działania naprawcze i obecnie dokonano zmian, które w ocenie przedsiębiorcy w przyszłości pozwolą uniknąć takich sytuacji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z tym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Powodem wydania przez Opolskiego WIH decyzji nr 23/2024 (nr akt: NRU.8361.106.2024) z 14 marca 2024 r., było stwierdzenie w toku kontroli:

- braku uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy 53 produktach;
- braku uwidocznienia cen przy 20 produktach;
- braku uwidocznienia cen jednostkowych przy 3 produktach sprzedawanych luzem,
- nierzetelne uwidocznienie ceny jednostkowej przy 3 produktach,
- rozbieżności pomiędzy ceną przy 1 produkcie pochodzącym z zakupu kontrolnego, a ceną na paragonie;

- uwidocznienia najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki niższej niż cena promocyjna przy jednym produkcie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Z kolei w myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
 - 2) w cenniku;
 - 3) w katalogu;
 - 4) na obwolucie;
 - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Ponadto należy wskazać, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE L Nr 328, str. 7) mające na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów poprzez eliminację pozornych i fałszywych obniżek cen. Między innymi służy temu obliczanie wielkości obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed jej wprowadzeniem.

Kontrola przeprowadzona w sklepie należącym do przedsiębiorcy wykazała, że naruszył on obowiązki określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach poprzez brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy 53 produktach, brak uwidocznienia cen przy 20 produktach, brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 3 produktach sprzedawanych luzem, nierzetelne uwidocznienie ceny jednostkowej przy 3 produktach, jak również poprzez oferowanie do sprzedaży produktu po obniżonej cenie, która została podana w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości, gdyż podana przez przedsiębiorcę na wywieszkach cena obniżona była wyższa od najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przez obniżką.

Odnosząc się do argumentów strony zawartych w odwołaniu dotyczących cen promocyjnych, Prezes UOKiK wskazuje, że prezentowanie obniżek cen może być wskazane konkretną wartością np. procentową lub też bez wskazywania wartości obniżki, jednakże zawsze wskazanie korzyści konsumenta musi się odnosić do najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów, miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Regulacje te mają zapobiec

sztucznym zawyżaniom cen tuż przed ich „obniżką”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest właśnie wskazywanie korzyści konsumenta względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Zgodnie z założeniami dyrektywy Omnibus, aby można było mówić o obniżce ceny to powinna być ona liczona w stosunku do najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki a nie ceny rzeczywistej (regularnej). Jedynie odniesienie do najniższej ceny z 30 przed obniżką faktycznie świadczy, czy mamy do czynienia z obniżoną ceną produktu.

Prezes UOKiK stoi więc na stanowisku, że jeżeli przedsiębiorca informuje o obniżce ceny zobowiązany jest wskazywać korzyści wynikające z obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed obniżką. Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK z całą stanowczością stwierdza, że w sytuacji, gdy komunikowane jest, że produkt oferowany jest w cenie obniżonej, a w rzeczywistości nowa cena jest tożsama bądź wyższa, od najniższej obowiązującej dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed obniżką, to nie mamy do czynienia z obniżoną ceną produktu. Zarówno w ocenie Opolskiego WIIH, jak i organu drugiej instancji cena płynu do płukania została uwidoczniiona w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

W tym miejscu należy podkreślić, że prawidłowe podawanie cen, w tym cen towarów, dla których w jakikolwiek sposób sugerowana jest obniżka ich cen, jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonania świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Przepisy dotyczące uwidaczniania cen nakładają na przedsiębiorców obowiązek informowania o cenach - a co za tym idzie również o obniżkach - w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Wymogi te należy stosować nie tylko do treści informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, lecz także do jej formy, która ma zapewnić jasność i zrozumiałość, a także umożliwiać łatwe porównanie cen i ocenę korzyści płynących z promocji. Oczywiście przedsiębiorca może swobodnie kształtować ceny, ale nie może informować o obniżce ceny produktu (w tym wypadku żółta wywieszka i napis Promocja) i uznawać jako obniżkę odwoływanie się do ceny regularnej, a nie najniższej z 30 dni przed ogłoszeniem obniżki. Strona zakomunikowała konsumentom obniżkę cen poprzez oznaczenie produktów nią objętych specjalnymi etykietami ze wskazaniem „PROMOCJA”, w związku z czym zaistniał przypadek „informowania o obniżeniu ceny towaru”, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Ponadto strona stwierdziła w odwołaniu, że zastosowana przez spółkę komunikacja nie budzi wątpliwości i umożliwia porównanie cen. W szczególności pozwala konsumentowi na dojście do zgodnego z prawdą wniosku, że wprawdzie cena towarów została obniżona w stosunku do ceny regularnej, jednakże nie jest niższa niż najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Konsument zdaniem strony mając tą świadomość może bez wątpliwości podjąć decyzję, a także porównać ceny towarów (również w perspektywie 30 dni).

Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że prezentowanie korzyści względem ceny regularnej jest dopuszczalne jedynie dodatkowo i w równorzędny sposób jak korzyści naliczanych od najniższej ceny z 30 dni przed obniżką. Prezentowanie promocji (rabatów) obliczanych wyłącznie w odniesieniu do cen regularnych narusza przepisy w zakresie sposobu uwidaczniania cen, ponieważ taki sposób jest niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen. Uwidocznione przy zakwestionowanym towarze ceny sugerowały, że towar sprzedawany jest w cenie obniżonej, a w rzeczywistości nowa cena

była wyższa od obowiązującej dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed ogłoszeniem obniżki, tak więc ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Również ustalanie ceny promocyjnej równej najniższej cenie z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, na co wskazuje strona zarówno w odwołaniu, jak i piśmie z 22 marca 2024 r. nie będzie zgodny z obowiązującymi przepisami. Powyższy sposób prezentacji informacji cenowej nie jest czytelny dla konsumenta i nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

Prawidłowe informowanie o obniżce względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonania świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Nowe regulacje mają zapobiec sztucznym zawyżaniom cen tuż przed ich „obniżką”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest właśnie wskazywanie obok ceny po obniżce najniższej ceny z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz podawanie obliczanej obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów art. 4 ustawy o cenach jest w ocenie Prezesa UOKiK, bezsporne, a zatem organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania skarżonej decyzji.

W niniejszym postępowaniu organ pierwszej instancji nie mógł nakazać usunięcia nieprawidłowości polegających na uwidocznieniu najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, ponieważ cena ta obowiązywała faktycznie i była niższa od wskazanej jako promocyjna. Mając na uwadze powyższe, zdaniem Prezesa UOKiK, Opolski WIH wydając rozstrzygnięcie w części dot. płynu do płukania Sofin floral, powinien nakazać usunięcie nieprawidłowości polegającej na informowaniu konsumentów o promocji (o obniżeniu ceny), w sytuacji gdy ta obniżka nie występowała. W takiej sytuacji produkt powinien zostać oznaczony tylko ceną sprzedaży.

Jednakże skarżoną decyzję należało uchylić, a postępowanie organu pierwszej instancji umorzyć z uwagi na usunięcie przez przedsiębiorcę stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości polegających na nieprawidłowym uwidacznianiu cen i cen jednostkowych, o czym przedsiębiorca poinformował w piśmie przekazanym w dniu 7 maja 2024 r., jak również z powodu, iż w dniu 31.03.2024 upłynął czas obowiązywania promocji płynu do płukania Sofin floral.

Prezes UOKiK wskazuje, że w toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa. Istota zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 Kpa) polega bowiem na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu przez dwa różne organy tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonego rozstrzygnięcia. Sprawa administracyjna jest dwukrotnie rozpoznana i rozstrzygnięta, po raz pierwszy w pierwszej instancji, a następnie w drugiej instancji. Dwukrotne rozpoznanie oznacza obowiązek przeprowadzenia dwukrotnie

postępowania wyjaśniającego, konsekwentnie do tego ukształtowane jest postępowanie odwoławcze, którego przedmiotem nie jest weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej (B. Adamiak, Odwołanie, s. 144 i n.; J. Wyporska-Frankiewicz, Zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, s. 925). Podobnie w wyroku z dnia 23 marca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (I SA/Wa 3358/14, Legalis) wskazał, że zadaniem organu drugiej instancji nie jest kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji, ale ponowne rozpatrzenie sprawy, co oznacza, że organ odwoławczy obowiązany jest wszechstronnie rozważyć wszystkie okoliczności stanu faktycznego. Organ odwoławczy ma obowiązek uwzględnienia obowiązującego stanu prawnego oraz aktualnego stanu faktycznego, w tym także musi odnieść się do wniosków dowodowych oraz zarzutów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zaskarżoną decyzją.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 17 listopada 2016 r. (II SA/Rz 190/16) w ramach kontroli instancyjnej organ odwoławczy rozpoznaje sprawę niejako „od nowa” i może oczywiście oprzeć swoje ustalenia na ustaleniach poczynionych przez organ pierwszej instancji i przywołać je jedynie w swoim uzasadnieniu, jednakże w sytuacji, kiedy są one kwestionowane w odwołaniu, konieczne jest ponowne przeprowadzenie tych ustaleń i wskazanie dowodów, na których się one opierają (LEX nr 2162495). Tym samym na organie drugiej instancji spoczywa obowiązek ponownego rozpatrzenia całej sprawy, zaś obowiązek uzasadnienia całości rozstrzygnięcia wynika z treści art. 140 Kpa. Podkreślenia wymaga, że istota postępowania odwoławczego w procesie administracyjnym polega także na usuwaniu przez organ drugiej instancji nieprawidłowości dokonanych przez organ pierwszoinstancyjny w drodze m.in. uchylecia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania pierwszej instancji (patrz: art. 138 § 1 pkt 2 Kpa).

Mając na uwadze powyższe oraz materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, Prezes UOKiK zwrócił uwagę na treść odwołania, jak również treść korespondencji skierowanej do Opolskiego WIIH, następnie przesłanej do Prezesa UOKiK pismem z 7 maja 2024 r. Powyższe stanowi dowód podjęcia działań i usunięcia przez przedsiębiorcę stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości. Natomiast w przypadku produktu objętego obniżką ceny, należy wskazać, że okres obowiązywania promocji upłynął w dniu 31 marca 2024 r.

Prezes UOKiK wskazuje, że biorąc po uwagę powyższe, decyzja z 14 marca 2024 r. Opolskiego WIIH, na mocy której zarządzono niezwłoczne usunięcie przez przedsiębiorcę stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości, w związku z podjęciem działań i uwidocznieniem cen w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, jak również zakończeniem okresu obowiązywania promocji, w tym stanie faktycznym, stała się bezprzedmiotowa.

Przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego. Bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, skutkującego tym, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne,

kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu (zob. B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck Warszawa 2021 r., s. 664-665).

Sprawa administracyjna jest kategorią wyznaczoną normą administracyjnego prawa materialnego w jej powiązaniu z określonym stanem faktycznym, do którego norma ta ma zastosowanie, tj. w związku z którym może nastąpić jej indywidualizacja i konkretyzacja w drodze aktu administracyjnego, jakim jest decyzja administracyjna. Brak któregoś z elementów tworzących wcześniej sprawę administracyjną powoduje, że sprawa ta przestaje istnieć. W konsekwencji przestaje istnieć przedmiot postępowania administracyjnego, które w takim stanie rzeczy staje się zatem bezprzedmiotowe i jako takie podlega umorzeniu. Jeżeli zatem dochodzi do takiej zmiany stanu faktycznego, że nie jest możliwe zastosowanie normy prawa materialnego, wszczęte w sprawie postępowanie administracyjne podlega umorzeniu. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 czerwca 2021 r. III OSK 3523/21).

Zdaniem NSA, organ odwoławczy, w ramach swoich uprawnień kontrolnych, ocenia materiał dowodowy, uwzględniając stan faktyczny stwierdzony w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji organu pierwszej instancji a wydaniem decyzji w postępowaniu odwoławczym (por. np. wyrok NSA w Warszawie z 7 lipca 1988 r., IV SA 451/88, GAP 1988/22, s. 43; wyrok NSA w Lublinie z 21 czerwca 1988 r., SA/Lu 151/88, ONSA 1988/2, poz. 72).

W przedmiotowej sprawie, organ II instancji wziął pod uwagę stan faktyczny, czyli dopełnienie przez stronę ciężącego na niej obowiązku w przypadku zakwestionowanych partii produktów poprzez uwidocznienie cen, cen jednostkowych oraz ich prawidłowe wyliczenie, jak również fakt, że promocja na płyn do płukania skończyła się w dniu 31 marca 2024 r. Usunięcie przez stronę stwierdzonej przez organ pierwszej instancji niezgodności, czy zakończenie promocji ma rozstrzygający charakter w kwestii bezprzedmiotowości postępowania. Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i umarza postępowanie pierwszej instancji w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w sprawach dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xx]
2. Opolski WIH
3. a/a